Identitat consolidada

El Girona ha anat progressant gràcies a una solvència defensiva accentuada des de fa setmanes

La sagnia de gols s'ha tallat en sec i l'equip ha guanyat seguretat i convicció fins a enfilar-se més amunt que mai

Alcal , molt solvent, talla una pilota davant Juanma, a La Condomina Foto: LOF.

Onze equips sense veure porteria i disset gols acumulats entre els onze partits, i això que l'Osca en va marcar quatre. Són dades de la 14a jornada de lliga a segona A, una competició amb la classificació tan condensada que hi ha només tres punts entre la zona de descens directe i el catorzè, o cinc entre la de play-off i la de descens a segona B. En un context de tanta igualtat, el Girona s'ha sabut anar enfilant fins a tancar el primer terç de lliga més amunt que mai, en el tercer lloc, que no havia ocupat no només aquesta temporada sinó tampoc en tota l'anterior. El conjunt de Pablo Machín ha corregit la dinàmica irregular de les primeres jornades i ha anat creixent a partir d'una de les millors armes que ha exhibit sempre que ha lluitat tan amunt. La solidesa defensiva, que per alguna raó estranya havia desaparegut de manera alarmant en les primeres versions de la lliga, s'ha recuperat de manera radical des que l'equip, per fi, va ser capaç de posar el primer zero a la porteria, ja en la setena jornada.

De ser l'equip més golejat, amb onze gols rebuts en els sis primers partits, el conjunt blanc-i-vermell ha passat a deixar els rivals molt secs. Dels vuit últims que s'hi han enfrontat, només dos han estat capaços de batre'l, i una sola vegada: el Rayo, això sí, en va fer prou per assegurar els tres punts (1-0), i el Tenerife en va fer volar dos de Montilivi (1-1). Ni el Getafe, ni el Reus, ni el Cadis ni l'Oviedo –aquests quatre, de manera consecutiva–, ni el Numància ni diumenge l'UCAM van poder celebrar cap gol contra el Girona.

Amb canvis i limitacionsLa millor notícia per al Girona és que l'engranatge funciona. Hi ha jugadors fixos que han assolit un nivell molt alt, com Pedro Alcalá a l'eix de la defensa i Pere Pons en la contenció al mig del camp, però la consistència s'ha consolidat enmig d'un grapat de retocs per contratemps diversos. La plaga de lesions va minvar especialment el centre defensiu, fins al punt que Rubén Alcaraz va completar dos partits com a central esquerrà, posició que no havia ocupat mai. A Múrcia, Pablo Marí va tenir la seva primera oportunitat, després de mesos d'espera, i també se'n va sortir amb diligència. Tampoc ha condicionat en negatiu, de cap manera, la marxa de Bounou amb la seva selecció. René, que fins ara s'ha hagut de conformar a cobrir els buits del marroquí, ja va deixar la porteria a zero al Carranza, i diumenge hi va tornar a La Condomina, on va estar molt fi per resoldre amb eficiència la feina que va tenir.

Amb la solvència defensiva consolidada, un element primordial del manual de Pablo Machín, el Girona ha anat guanyant seguretat, confiança i convicció. La facilitat per deixar la porteria pròpia a zero ha permès relativitzar mancances com el fet que els davanters encadenessin set jornades sense veure porteria, fins que Longo va marcar el seu cinquè gol del curs a Múrcia. El segon triomf per la mínima de la temporada va situar els blanc-i-vermells en zona d'ascens directe a primera just quan es tanca el primer terç de campionat.Tercer i en

ascensEl tercer lloc que ocupa el Girona és la millor classificació de la temporada si descomptem la segona jornada, en què les posicions eren molt anecdòtiques i amb empats de mal resoldre entre equips. En tot el curs anterior, el Girona tampoc va arribar mai al tercer lloc. De fet, va acabar la lliga regular enfilat fins al quart lloc, que no havia ocupat en tota la competició. Ara, el tercer lloc deixa els gironins en zona d'ascens directe, perquè just per sobre hi tenen el Sevilla Atlético, que no pot pujar. És la 35a vegada que els blanc-i-vermells ocupen zona d'ascens a primera des que es van instal·lar a segona A, de les quals més de la meitat són del curs 2014/15.

Hi ha encara molt camí per recórrer, i el risc de caure molts llocs de cop en la classificació per un mal resultat hi és, però el Girona comença a tenir posats els fonaments per aspirar a tot. “Estem contents i satisfets amb la implicació i el rendiment de tothom, però això acaba de començar i queda molt”, explicava ahir el president del Girona. “L'equip ha anat creixent i creiem que encara ho pot fer més”, hi va afegir Delfí Geli, que espera que la bona dinàmica ajudi a augmentar la presència d'aficionats a Montilivi. “L'assistència a l'estadi va creixent a poc a poc, i esperem que la trajectòria faci que la gent s'animi i vingui per donar un impuls, que serà necessari en molts partits.”

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 15-11-2016 Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1022064-identitat-consolidada.html